

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 25 października 2018 roku (data prezentaty) S. H., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o zasądzenie od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 400 euro wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 04 września 2018 roku do dnia zapłaty, a także o przyznanie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty od pełnomocnictwa, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu żądania pozwu powód wyjaśnił, że dochodzona pozwem kwota stanowi odszkodowanie z tytułu opóźnienia lotu (...) w dniu 26 lipca 2018 roku na trasie A. - W., który nastąpił z ponad trzygodzinnym opóźnieniem. Wskazano, że do chwili obecnej pozwana nie wypłaciła powódce należnego odszkodowania. (pozew k. 3-4v)

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 31 grudnia 2018 roku tut. Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu. (nakaz zapłaty, k. 11)

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu podniesiono zarzut braku zasadności roszczenia wobec wystąpienia nadzwyczajnych okoliczności zwalniających przewoźnika z obowiązku wypłaty odszkodowania z tytułu opóźnionego lotu. Pozwana podniosła, iż skarżony lot został opóźniony z uwagi na złe warunki atmosferyczne na lotnisku w Grecji. (sprzeciw od nakazu zapłaty, k. 16-18)

W dalszym toku postępowania stanowiska procesowe stron nie uległy zmianie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. H. zawarł z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. umowę przewozu lotniczego, która obejmowała lot z A. do W. w dniu 26 lipca 2018 roku, nr lotu (...).

(okoliczno ść bezsporna, nadto dowód: karta pokładowa, k. 8v)

W. wyżej lot był opóźniony o ponad 3 godziny.

(okoliczno ść bezsporna)

S. H. stawił się do odprawy oraz odbył przedmiotowy lot.

(okoliczno ść bezsporna, nadto dowód: karta pokładowa, k. 8v)

Odległość pomiędzy A. a W. wynosi powyżej 1.500 km.

(fakt notoryjny)

Pismem z dnia 27 sierpnia 2018 roku pełnomocnik S. H. wezwał (...) sp. z o. o. w W. do zapłaty kwoty 400 euro tytułem odszkodowania za opóźniony lot na rzecz ww. pasażera.

(okoliczno ść bezsporna, nadto dowód: zgłoszenie reklamacji wraz z wezwaniem do zapłaty z dnia 27 sierpnia 2018 roku, k. 6-7)

Powyżej opisane ustalenia faktyczne nie były przedmiotem sporu między stronami. Dotyczyło to w szczególności stawienia się do odprawy pasażera oraz faktu opóźnienia lotu. Dokumenty dołączone do pozwu Sąd uznał za wiarygodne, gdyż składają się one na spójny obraz stanu faktycznego, nie pozostają ze sobą w sprzeczności.

Sąd zważył, co następuje

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie niemalże w całości.

W pierwszej kolejności zauważyć należało, że w niniejszej sprawie zaszyły warunki do wydania wyroku na posiedzeniu niejawnym, bez konieczności przeprowadzenia rozprawy. Zgodnie bowiem z treścią przepisu art. 1481 § 1 k.p.c. Sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany uznał powództwo lub gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, w tym również po wniesieniu zarzutów lub sprzeciwu od nakazu zapłaty albo sprzeciwu od wyroku zaocznego, sąd uzna – mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych – że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. Stosownie zaś do treści § 3 żadna ze stron nie wносиła w pierwszym piśmie procesowym o przeprowadzenie rozprawy.

Przechodząc zaś do meritum zważyć należy, że zagadnienia dotyczące możliwości dochodzenia odszkodowania za opóźniony lot uregulowane zostały przepisami unijnymi i zawarte są w rozporządzeniu nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 roku ustanawiającym wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającym rozporządzenie nr 295/91 (dalej: „rozporządzenie nr 261/04”).

Zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 261/04, w przypadku odwołania lotu, pasażerowie których to odwołanie dotyczy mają prawo do odszkodowania od obsługującego przewoźnika lotniczego, chyba że: i) zostali poinformowani o odwołaniu co najmniej dwa tygodnie przed planowym czasem odlotu, ii) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie od dwóch tygodni do siedmiu dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot najpóźniej dwie godziny przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej cztery godziny po planowym czasie przylotu, lub (...) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie krótszym niż siedem dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot nie więcej niż godzinę przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej dwie godziny po planowym czasie przylotu.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) - c) rozporządzenia nr 261/04, w przypadku odwołania do powyższego artykułu, pasażerowie otrzymują odszkodowanie w wysokości 250 EUR dla wszystkich lotów o długości do 1500 kilometrów, w wysokości 400 EUR dla wszystkich lotów o długości od 1500 do 3500 kilometrów oraz 600 EUR dla wszystkich innych lotów niż loty określone w lit. a) lub b).

Poza sporem w niniejszej sprawie było, że pozwana była przewoźnikiem lotniczym obsługującym przedmiotowy lot (...) w dniu 26 lipca 2018 r. na trasie z A. do W.. Bezsporne było nadto opóźnienie lotu wynoszące ponad trzy godziny oraz fakt stawienia się powoda do odprawy i odbycie przez niego skarżonego lotu.

Strona pozwana podnosiła zarzut wystąpienia nadzwyczajnych okoliczności zwalniających przewoźnika z obowiązku wypłaty odszkodowania w postaci niekorzystnych warunków meteorologicznych w postaci burz w całej Europie.

W ocenie Sądu pozwana nie wykazała należycie, żeby doszło do zdarzenia wyłączającego przewidzianą w Rozporządzeniu odpowiedzialność przewoźnika z tytułu opóźnienia lotu.

Zgodnie z art. 5 ust. 3 Rozporządzenia nr 261/2004 obsługujący przewoźnik lotniczy nie jest zobowiązany do wypłaty rekompensaty przewidzianej w art. 7, jeżeli może dowieść, że odwołanie jest spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków.

Ponadto wskazać należy, że w myśl art. 6 k.c., strona wywodząca z danego faktu skutki prawne powinna fakt ten udowodnić. Przyjęty przez ustawodawcę system kontradyktoryjnego procesu cywilnego oznacza, że strona prowadzi proces na własne ryzyko, w tym będące elementem procesu postępowanie dowodowe, gdyż przepis art. 232 k.p.c. stwarza Sądowi jedynie możliwość, a nie obowiązek, dopuszczenia uzupełniająco dowodu nie wskazanego przez strony (Sąd Apelacyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 20 września 2006 roku I ACa 394/06). W sprawie rozpoznawanej w

postępowaniu uproszczonym już przy pierwszej czynności w pozwie strona powodowa powinna przywołać dowody na poparcie swoich twierdzeń.

Pozwana wskazała, że przedmiotowy rejs został opóźniony na skutek nadzwyczajnych okoliczności, których nie mógł przewidzieć ani im zapobiec, tj. niekorzystnych warunków meteorologicznych w postaci burz w całej Europie. W ocenie Sądu, to czy mamy do czynienia z nadzwyczajną okolicznością z uwagi na warunki atmosferyczne niewątpliwie należy do zakresu wiedzy specjalnej. To biegły sądowy z zakresu lotnictwa winien ocenić, czy podane okoliczności można zakwalifikować jako nadzwyczajne zdarzenia, których zaistnienie w konsekwencji zwalniałoby przewoźnika lotniczego od odpowiedzialności w zakresie wypłaty pasażerom odszkodowania. Takiej inicjatywy dowodowej pozwana nie wykazała. Zatem należało przyjąć, że wobec przedmiotowego lotu nie zaistniała żadna nadzwyczajna okoliczność wyłączająca odpowiedzialność pozwanej.

Podstawę prawną rozstrzygnięcia o odsetkach stanowi art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Termin spełnienia świadczenia głównego określany jest zgodnie z art. 455 k.c. Dłużnik opóźnia się z wykonaniem zobowiązania, gdy nie spełnia świadczenia w terminie oznaczonym lub wynikającym z właściwości zobowiązania, a w przypadku gdy termin nie zostanie w taki sposób oznaczony, jeśli nie spełnia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Świadczenie główne staje się więc wymagalne z chwilą upływu terminu lub niezwłocznie po wezwaniu ze strony wierzyciela.

W niniejszej sprawie, wobec braku dowodu doręczenia pozwanej wezwania do zapłaty z dnia 27 sierpnia 2018 roku lub przynajmniej dowodu jego nadania, należało przyjąć, iż pozwana spółka o istnieniu roszczenia dowiedziała się w dniu 17 stycznia 2019 roku, tj. w dniu doręczenia jej odpisu nakazu zapłaty wraz z odpisem pozwu i załącznikami (w tym wezwaniem do zapłaty).

Z uwagi na powyższe, orzeczono jak w punkcie 1 sentencji wyroku, tj. zasądzając od pozwanej na rzecz powoda kwotę 400 euro wraz z odsetkami w wysokości ustawowej za opóźnienie od dnia 18 stycznia 2019 r. do dnia zapłaty, tj. od dnia następnego po dniu doręczenia pozwanej odpisu nakazu zapłaty oraz odpisu pozwu wraz z załącznikami.

W pozostałym zakresie – dotyczącym zasądzenia odsetek od dnia 04 września 2018 roku – Sąd oddalił w punkcie 2. sentencji wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono w punkcie 3 wyroku, w oparciu o art. 100 zd. 2 k.p.c. uznając, że co do zasady powództwo było zasadne, zaś powód uległ tylko co do nieznaczącej części swojego żądania. Orzeczenie o kosztach jest bowiem obligatoryjne w każdym orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie. Zgodnie zaś z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, w myśl której strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Pozwana jako przegrywająca proces w całości jest obowiązana zwrócić powodowi poniesione przez niego koszty procesu. Na zasądzoną od pozwanego kwotę złożyły się: kwota 900 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, której wysokość została ustalona na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie, kwota 30 zł tytułem uiszczonych opłat od pozwu oraz kwota 17 zł z tytułu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem proszę doręczyć pełnomocnikowi pozwanej bez pouczenia.
2. Akta przedstawić niezwłocznie do decyzji w postępowaniu międzyinstancyjnym.

W., dnia 06 grudnia 2019 roku

Asesor sadowy Wojciech Myler